

end beskedent, dæmper op for en voldsom skattestigning, vil Venstre støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

**Jens Peter Verner** (S):

Ja, nu kan man jo sagtens stå her på et sent tidspunkt og sige: Hvad sagde vi?

Hvad var det, Venstre sagde? Venstre sagde, at med pinsepakken ville priserne falde 20 pct.; det fremgik af det notat, som Venstre sendte ud. Men sådan gik det jo virkelig ikke. Der er jo netop sket det, at priserne er fortsat med at stige, men mere moderat end man havde forventet. Lad mig nævne, at prisstigningen på parcelhuse har været 14 pct. inden for det sidste år og på ejerlejligheder omkring 28 pct. Men Venstres udgangspunkt under behandlingen af pinsepakken var, at ejendomme ville falde 20 pct. med de ændringer, vi lavede.

(Kort bemærkning).

**Aage Frandsen** (SF):

Det er selvfølgelig ikke, fordi jeg skal forsvare skatteministeren – det kan skatteministeren til enhver tid selv gøre – men jeg synes alligevel, det er lidt interessant, at skatteministeren skal bebrejdes, at skatteministeren i første omgang siger, at det vurderes, at det ikke er et problem, og så konstateres det, at der er et problem. Det er sådan set et glimrende tegn på, at selv skatteministeren – og det vidste nogle af os jo godt i forvejen – ikke er argumentresistent. Det vil sige, at når argumenterne er der, jamen så retter man sig ind efter dem, og det gør vi også som forligspartner.

Men det lidt interessante ved det er, at da vi havde debatten i sin tid, var der i øvrigt ikke nogen, der hæftede sig ved, at bestemmelsen her var væk. Det var ikke det, man hæftede sig ved, og det synes jeg er lidt interessant, fordi det var en generel kritik. Nu konstaterer vi så, at der var et konkret tilfælde, som viste, at det var et problem, og så retter vi ind efter det.

Jeg synes ikke, man skal takke skatteministeren, for det ville være meget problematisk for skatteministerens ry og rygte. Men det er jo sådan set et tegn på, at skatteministeren er et lyttende væsen.

(Kort bemærkning).

**Mariann Fischer Boel** (V):

Ja, nu kan jeg slet ikke forestille mig at blive bragt i den situation, hvor jeg skulle være nødt

til at rose skatteministeren; det kan jeg ikke i min vildeste fantasi forestille mig.

Men jeg vil godt sige, at da diskussionen om ejendomsværdiskatten var på tapetet i maj måned i år, var der ikke nogen, der var i tvivl om, hvad beregningsgrundlaget var. Da kendte man ejendomsvurderingerne, der lå til grund for den nye ejendomsværdiskat, der skulle gælde for år 2000, og på det tidspunkt fastholdt finansministeren, at man ikke ønskede at ændre på det foreliggende beregningsgrundlag, så man fik et mindre provenu. Det synes jeg er tankevækkende.

**Formanden:**

Fru Pernille Sams som ordfører.

**Pernille Sams** (KF):

Pinsepakken var en svinestreg, og en af de mange grovheder var, at man ændrede lejeværdien til en ejendomsværdibeskatning. Det gjorde Socialdemokraterne, De Radikale, SF og Enhedslisten med én stemmes flertal helt målrettet for at undgå, at det fald i provenuet, som ville være kommet, hvis man var fortsat med lejeværdi, efter at man begrænsede rentefradragets værdi, skulle slå igennem.

Det, at den helt urimelige skat lejeværdien nu omsider ville falde en smule, fik regeringen, SF og Enhedslisten til at udtænke en endnu værre særskat på ejerboligen under et nyt navn: Ejendomsværdiskatten er og bliver et misfoster, og vi vil bekæmpe den.

De ændringer, som regeringen foreslår her i dag, er ændringer, der giver en lille, midlertidig lempelse for to særlige grupper mennesker, og det vil vi stemme for. Men vi gør det med en klar understregning af, at vi er imod hele ejendomsværdiskatten, også som den vil se ud efter de her foreslåede ændringer, som er både få og små.

Ejendomsværdiskatten skærpede boligskatten for pensionister med lidt ekstrairndtægter. De får nu ikke længere halv lejeværdi som hidtil, men det er åbenbart et led i en større plan; kan vi jo efterhånden se. Regeringen har med utrolig stor nidkærhed kastet sig over en gruppe mennesker, nemlig pensionister med en smule opsparing eller indtægt.

Ældre mennesker, som ikke har brugt alt, hvad de tjente hvert år livet igennem, men som har opført sig fornuftigt både over for sig selv og samfundet og lagt lidt til side til alderdommen – alle disse mennesker har regeringen nu